

[Justitsministeren.]

udtryk af denne art i loven; det er det, man kalder problemet om de retlige standarder, og som det ærede medlem nævnte, har det været drøftet indgående i forbindelse med overvejelserne vedrørende straffelovens kapitel 12 og kapitel 13. Den almindelige mening er vel nok den, at man ikke helt kan undvære disse bestemmelser. Jeg har selv overvejet, om man burde udskyde dem her, men jeg har dog ment at måtte foreslå at medtage dem, og for så vidt angår reglen i § 5, stk. 1, nr. 5, kan jeg henvise til bemærkningerne om grunden til, at jeg har ment at måtte medtage dem; men det er et tvivlsomt spørgsmål.

Vedrørende forslaget § 3 henviste det ærede medlem til, at reglen om visum i forhold til De Forenede Stater ikke hvilede på gensidighedsprincippet. Det er rigtigt, men jeg tvivler dog på, at det er i danske statsborgeres interesse i dette tilfælde at have et gensidighedsprincip.

I § 4 ønskede det ærede medlem indført en bestemmelse om, at tilladelse til indrejse skal gives i de tilfælde, hvor afvisning ikke er sket i medfør af de tidligere regler. Jeg tror ikke, en sådan bestemmelse er nødvendig, det må vist anses for en selvfølge.

Det ærede medlem var vedrørende § 5 inde på, om det ikke var rigtigt at foreslå, at også de der nævnte tilfælde kunne indbringes for domstolene. Det har jeg også selv overvejet. Jeg er ganske klar over, at hvor det drejer sig om udvisning af en udlænding, ikke mindst når han har boet her i mange år, er der tale om et meget stærkt indgreb i den pågældendes liv. Jeg har imidlertid ment det vanskeligt for domstolene at skønne over, om udvisning vil være berettiget; jeg har ment det rigtigst at henlægge beføjelsen som hovedregel til justitsministeren og mener, at man derved også på dette område har forbedret den pågældendes retsstilling her i landet.

I forbindelse med § 6 ønskede det ærede medlem en tilføjelse om, at udvisning ikke kan ske, når der fra dansk side, stilles sikkerhed for den pågældendes ophold her i landet. Såvidt jeg erindrer, tages der allerede i dag i praksis hensyn til sådan sikkerhedsstilling, når det drejer sig om opholdstilladelse her i landet.

Med hensyn til § 8 om domstolskontrollen bemærkede det ærede medlem, at efter hans formening burde man også i de i stk. 4 nævnte tilfælde indføre en domstols-

kontrol, idet domstolene skulle være bedre egnede til at udøve det skøn, der er tale om, end justitsministeriets embedsmænd. Jeg har ment det vanskeligt for domstolene i disse tilfælde at skønne over, om udvisning eller afvisning kunne eller burde ske, så jeg har altså foretrukket i disse tilfælde at lægge ansvaret hos justitsministeren.

Det andet spørgsmål, om ikke 14 dages fristen var for lang, er jeg villig til at drøfte i udvalget. Det er muligt, at man skal forkorte denne frist.

Jeg mener derimod ikke, at den betragtning, det ærede medlem var inde på, at grundlovens § 78 ubetinget skulle gælde for udlændinge i disse tilfælde, er rigtig. Den frihedsberøvelse, der kan finde sted i medfør af fremmedloven, henhører under de administrative frihedsberøvelser, som i hvert fald efter den traditionelle fortolkning af grundlovens § 78 ikke falder ind under reglen om fremstilling inden 24 timer for en domstol.

De bemærkninger, som det ærede medlem fremsatte vedrørende straffebestemmelserne, giver mig ikke anledning til mange betragtninger. Jeg er i og for sig indstillet på om muligt at nå hen til en forenkling af straffebestemmelserne både i pasloven og i udlændingeloven, men det kan vi jo forhandle om i udvalget.

Det ærede medlem fremsatte vedrørende pasloven det spørgsmål, om bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 3, tog sigte på personer, der ville unddrage sig militærtjeneste, eller på barnefædre. Jeg tror nok, at man navnlig har tænkt på at ville sikre sig, at de personer, der har alimentationsforpligtelser, ikke unddrager sig disse. Jeg havde overvejet, om man kunne undvære reglen, men det blev fra sagkyndig side henstillet, at man medtog den, og denne henstilling har jeg altså fulgt.

Reglerne i § 7, stk. 2, der er af rent processuel art, mener jeg det hensigtsmæssigt at bevare, men også det er jeg villig til at overveje i udvalget.

Til slut vil jeg fremsætte nogle almindelige betragtninger i anledning af, at det, efter at jeg havde fremsat lovforslagene i dette ting, i adskillige dagblade blev kritiseret, at jeg havde søgt at udvide kontrolapparatet på det foreliggende område ved i bestemmelserne i udlændingelovens § 12 at medtage kontrol med teltlejre, hvilket skulle være særlig grelt og særlig forkert, når henses til, at delegerede fra de nordiske lande netop i denne tid forhandler om rejselettelse for beboerne i de